

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at det er jeg faktisk ikke enig i. Jeg mener, at det internationale politisamarbejde er helt afgørende, hvis vi vil den organiserede kriminalitet til livs, herunder også narkokriminaliteten.

Men som jeg sagde til hr. Kim Christiansen før, så er det jo ikke en indsats, der kan stå alene. Én ting er, at man forsøger at begrænse udbudet af narko, en anden ting er, at man jo også skal være med til at påvirke den efterspørgsel, der er af narko, og der må jeg sige, at der synes jeg, at vi alle, der er forældre og har børn, som færdes blandt unge mennesker, har en forpligtelse til at være med til at holdningspåvirke dem og forklare dem, at det at tage ecstasy eller amfetamin og andre ting er rasende farligt for deres liv og helbred, og at de risikerer at ødelægge deres liv.

Desværre er det jo et modfænomen mange steder, og mange unge bilder sig også ind, at det her ikke er noget, der er særlig farligt. Derfor er det også godt, at indenrigs- og sundhedsministeren har igangsat en lang række initiativer, som har til formål, man kan sige præventivt og forebyggende at prøve at ændre den lidt slatte holdning, som mange forældre og unge har til anvendelsen af narko.

Jeg vil sige, at den samlede strategi, som regeringen har fremlagt, og som Dansk Folkeparti også har bakket op om og endda været med til at sikre finansiering til, er den vej, man skal gå ved at fortælle, at det ikke er ligegyldigt, og der skal sættes en grænse ved hjælp af nultolerance-regler, hvis man vil det her til livs på længere sigt.

Men det bliver en lang, sej kamp, og det er ikke noget, man, om man så må sige, bekæmper fra den ene dag til den anden; det er holdningsbearbejdning over mange år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til transport- og energiminister [om regeringens energipolitiske initiativer].

Af Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Johs. Poulsen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).
(Anmeldt 3/5 2005).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forbedring af voldtægtslovens retsstilling m.v. og beskikkelse af bistandsadvokat for pårørende til afdøde i straffesager mod politipersonale).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Irene Simonsen (V):**

Det her lovforslag har baggrund i et beslutningsforslag, hvor Folketinget besluttede, at man skulle have forbedret retsstillingen og hele den processuelle retsprocedure for voldtægtsloven.

Det er der arbejdet med, og det har så affødt det forslag, vi står med her, nemlig lovforslag nr. L 160, som nu klart beskriver, at i alle voldtægtsager eller grove sædelighedssager beskikkes den forurettede en advokat, og at den forurettede beskikkes en advokat i videst muligt omfang, inden selve politiafhøringen finder sted. Dog må tidnød aldrig blokere for, at man kan fange forbryderen, og det må komme an på en vurdering fra politiets side, hvis man står i en situation sådan rent praktisk, hvor man kan se, at man skal vente på en bistandsadvokat, der kan komme og